

kommer i gang med en strukturudvikling, sådan at vi udnytter donorkorpset effektivt ved at have en mere strømlinet blodbankstruktur. Plasmaprodukterne sendes så til fraktionering, og det forhold, at den virksomhed, som måtte vinde det udbud, får adgangen til at anvende de dele af det oparbejdede plasma, som vi ikke skal bruge, bidrager jo sådan set til at gøre den fraktionering billigere, end den ellers ville blive, med det resultat, at de lægemidler, der kommer tilbage og ind i det danske sundhedsvæsen, alt andet lige bliver billigere, end de ellers ville blive. Det er da et respekt for en gave, der gives, og det er da et bidrag til at udvikle det danske sundhedsvæsen.

Så jeg synes altså, der tegnes et helt forkert og helt fordrejet billede, og det håber jeg altså på, at vi ved fælles anstrengelser kan bidrage til at nuancere under det forestående udvalgsarbejde. Jeg er meget, meget enig i det, som fru Lone Møller sagde helt ved begyndelsen af denne debat, nemlig at det er af selvstændig vigtighed, at der er bred opbakning til det her lovforslag, netop af hensyn til at fastholde et stort, frivilligt, uegennyttigt donorkorps. Så det skal i hvert fald ikke være misforståelser og myter, der stiller sig i vejen for, at vi når et sådant bredt flertal.

Det siger jeg naturligvis også med adresse til fru Louise Frevert, som jo rejser en række spørgsmål. Andre har været inde på tilsvarende, og jeg kan forstå, at der er endnu flere på vej – 20 spørgsmål, ikke til professoren, men til ministeren. Dem svarer vi selvfølgelig beredvilligt på, når de kommer, men der blev allerede anmeldt nogle spørgsmål her, og jeg vil selvfølgelig meget gerne give tilsagn om at svare hurtigt og præcist og imødekommende, sådan at det ikke skal være usikkerhed omkring forståelsen af nogle ting i lovgivningen, som stiller sig hindrende i vejen for, at også Dansk Folkeparti kan give sin opbakning.

Jeg hæftede mig bl.a. ved, at fru Louise Frevert gjorde sig nogle betragtninger over forskningsniveauet på Statens Serum Institut. Andre har også været inde på det, og det er et spørgsmål, som jeg meget gerne vil give tilsagn om at diskutere nærmere med udvalget under den forestående udvalgsbehandling.

KL. 15.55

Nu skal man selvfølgelig ikke tage alle sorger på forskud, heller ikke på Statens Serum Instituts vegne – det skal jeg vende tilbage til om et øjeblik – men hvis der opstår den situation, at fraktioneringsarbejdet efter et udbud havner an-

dre steder end hos Statens Serum Institut, så er det selvfølgelig – det må være en fælles bestræbelse – en opgave at søge at sikre, at Statens Serum Institut fortsat kan fastholde en forskning, selv om Statens Serum Institut så ikke står for produktionen. Det føler jeg mig rimelig tryk ved, at vi ved fælles anstrengelser, hvis interessen er der, kan søge at få løst under det udvalgsarbejde, der forestår.

Jeg ved så ikke, om det rækker til også at sikre SF's opbakning, men jeg noterede mig da, at fru Lene Garsdal efter et par nærgående spørgsmål jo sådan set bekræftede, at forskning og produktion ikke nødvendigvis er hinandens forudsætninger. Det er jeg glad for på vegne af den danske biotekbranche. Jeg tror, at halvdelen af virksomhederne i Hørsholm Forskerpark – bare for at nævne et konkret sted – jo skulle lukke i morgen, hvis den forskningsaktivitet, de er i gang med, ikke gav nogen mening, fordi de ikke har et produktionsanlæg ved siden af. Så jeg er glad for, at vi er enige om, at tingene ikke er hinandens forudsætninger.

Det var egentlig også det, der lå i det lille citat fra Forskningsrådet, som jeg tidligere henviste til, hvor man jo sådan set kredser om, at man kunne skærpe fokus på forskning i Statens Serum Institut ved at afvikle eller udbyde noget af det mere produktionsorienterede. Så hvis det handler om at stå vagt omkring forskningsindsatsen på Seruminstittutet, må vi finde veje til det. Det vil jeg gerne give tilsagn om at medvirke til.

Så vil jeg også gerne sige, at der har været flere spørgsmål, som så har handlet om, hvorvidt Statens Serum Institut er klædt på til at kunne stå sig i en sådan konkurrence om at fraktionere og oparbejde blodet ved et samlet amtligt udbud.

Det er jo et spørgsmål, som jeg ikke uden videre kan svare ja eller nej på, fordi det jo er konkurrencesituationen, der afgør det. Det er jo sådan set hele perspektivet i det her, at blodet skal oparbejdes der, hvor det gøres bedst og billigst. Men jeg kan i hvert fald meget klart tilkendegive, også til fru Line Barfod, at der ikke er noget lovteknisk problem i, at Statens Serum Institut også ved låntagning afholder den udgift, som er nødvendig for at kunne udbygge sit produktionsapparat til at kunne løse denne her fraktioneringsopgave på sigt. Det kræver ikke noget aktstykke i Finansudvalget, fordi det er sådan, at Statens Serum Institut har en ikkeudnyttet låneramme.